

רע"פ 3445/24 - מועתז אבו חג'ג אזברגה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3445/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: מועתז אבו חג'ג אזברגה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטין ו-ע' מיכלס) בעפ"ג 8112-11-23 שניתן ביום 19.03.2024; בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד שאדי כבהא; עו"ד עודאיבוקאעי

החלטה

- לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטין ו-ע' מיכלס) בעפ"ג 8112-11-23 שניתן עוד ביום 19.03.2024, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (כבוד השופטת א' אורן) בת"פ 43066-09-20, שניתן ביום 28.09.2023.
- בתמצית שבתמצית, המבקש הורשע, נוכח הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע שלוש עבירות של תיווך לסחר בסמים, ובהמשך, ביום 28.09.2023, נגזר עליו עונש מאסר בפועל בן 48 חודשים, לצד ענישה נלווית.
- ערעורו של המבקש על גזר דינו נדחה על-ידי בית משפט קמא, כבר ביום 19.03.2024, ובו ביום נקבע מועד התייצבותו לריצוי עונש המאסר בפועל ליום ראשון הקרוב, 21.04.2024.
- הבקשה שלפניי, שנסובה על פסק הדין מיום 19.03.2024, הוגשה היום, יום חמישי 18.04.2024. קרי, בסמוך למועד שנקבע להתייצבותו של המבקש. בצד הבקשה לרשות ערעור הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע.
- לאחר עיון בבקשה על נספחיה, נחה דעתי כי דינה להידחות בלא צורך בתשובת המשיבה, מקום בו היא

אינה עומדת באמת המידה המצומצמת בכגון דא (ראו למשל: רע"פ 108/24 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (08.01.2024)), והאסמכתאות שם (להלן: עניין אבו סרחאן).

כעולה מהבקשה, טענתו העיקרית של המבקש מופנית נגד העובדה שבית משפט השלום לא מצא לחרוג ממתחם הענישה לקולה, וזאת מטעמי שיקום. הלכה היא עמנו כי "אין מדובר בטענה המתקבלת כעניין שבשגרה, ויש צורך בנסיבות חריגות ומיוחדות כדי להורות כן" (עניין אבו סרחאן, בפסקה 14). נחה דעתי כי נסיבות שכאלה בעניינינו -אין.

6. בפסק דינו המנומק עמד בית משפט קמא על כך שמדובר "בתיווך למכירת סם קשה בכמויות לא מבוטלות", במשקל משמעותי ובשלוש הזדמנויות שונות. עוד ציין בית משפט קמא כי העבירה שבוצעה במסגרת האישום השני, בוצעה רק מספר ימים לאחר שנגזר דינו של המבקש במסגרת הליך פלילי נוסף.

7. בשולי הדברים אעיר כי מצאתי טעם לפגם במועד ובדרך בה הוגשה הבקשה. כפי שנזדמן לי להעיר לפני חודשים מספר, ולמרבה הצער, עליו לשוב ולחזור על הדברים מעת לעת:

"לא אחת, מונחות לפניי שופטי בית משפט זה בקשות רשות לערער לפי סימן ד' 1 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, ב'רגע האחרון', לפעמים ממש ב'דקה התשעים'. במה שעלול להצטייר, לכאורה, כניסיון להציב את בית המשפט בפני סד זמנים שיחייב את דחיית מועד ריצוי עונשו של המבקש, כדי לדון באופן ממצה בבקשתו. אך זאת יידע כל מבקש שפועל כך - לא בנקל יידחה מועד ריצוי עונשו אך בשל הגשת בקשת רשות לערער. שהרי מדובר בחריג לכלל; ביוצא הדופן; במצב דברים שסותר האינטרס הציבורי המשמעותי התומך בריצוי מידי של עונשים. הדברים נכונים מכוח קל וחומר ב'גלגול שלישי'. כל הפועל בדרך זו - צפוי להתבדות" (רע"פ 7578/23 פלוני נ' מדינת ישראל(03.11.2023)).

8. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית בזאת, ועמה הבקשה לעיכוב ביצוע. למען הסר ספק, המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 21.04.2024, כפי שנקבע על-ידי בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י' בניסן התשפ"ד (18.4.2024).

שׁוֹפֵט